

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK FRANCUSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJF-P1**

Rozumienie ze sluchu**Zadanie 1.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.3.		A
	3.4.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.6.		C

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		B
	4.3.		E
	4.4.		F

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	5.2.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	5.3.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		A
	6.3.		D
	6.4.		C
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	7.2.		D
	7.3.		C

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	8.2.		A
	8.3.		A
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
	9.2.		B
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Razem z kolegami zaplanowaliście wspólny wyjazd. Niestety, spóźniłeś(-aś) się na miejsce spotkania i koledzy pojechali bez Ciebie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- podaj informacje na temat planowanego wyjazdu
- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę
- opisz, co czułeś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania
- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.8. *Zdający opisuje intencje [...] i plany na przyszłość.*
- 7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.7. *Zdający wyraża emocje.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu.
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości**
Je sortirai plus tôt. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Je me laisserai plus tôt le jour du départ.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
Nous avons décidé d'aller en train à Cracovie pour trois jours.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
Nous voulions aller chez notre copain qui habite au bord de la mer dans une grande maison.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
 - **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Je suis arrivé en retard parce qu'il y avait un embouteillage à cause d'un accident.
6. Wyrażenia takie, jak np. *se mettre en colère, venir/être en retard, le jour du départ, faire de la planche* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais irrité et énervé.
J'étais désolé et content.
Je me sentais malheureux, j'étais triste.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais malheureux et j'ai pleuré de colère.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
 - **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Je suis venu en retard à notre rendez-vous à la gare du Nord d'où nous devons partir.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. wspominając o swoich planach na przyszłość pisze: *acheter un réveil*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
 - **poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości**
J'ai demandé à ma mère de me réveiller. („nie odniósł się”) O→N
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas comment je me sentais*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais zły na siebie. („nie odniósł się”)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
On a décidé de prendre le train nocturne pour aller à la mer. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Razem z kolegami zaplanowaliście wspólny wyjazd. Niestety, spóźniłeś(-aś) się na miejsce spotkania i koledzy pojechali bez Ciebie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- podaj informacje na temat planowanego wyjazdu
- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę
- opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania
- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

Salut Pauline,

Je voudrais te raconter ce qui m'est arrivé !

• podaj informacje na temat planowanego wyjazdu		
7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.		
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje różne informacje na temat wyjazdu, np. • miejsce docelowe, np. <i>On a décidé de partir à Bruxelles et de visiter la Grand Place. / Mes parents ont une maison à la montagne, alors c'était un lieu idéal pour nous. / Marie et moi, on a voulu voir une exposition à Cracovie.</i> LUB • środek transportu, uczestnicy wyjazdu, np. <i>J'ai proposé d'y aller en train car c'est confortable. / Nous avons acheté pas cher des billets d'avion. / Marek partira avec nous et avec son frère. / Mes amis du collège avaient envie d'aller avec nous.</i> LUB • data/godzina wyjazdu, czas trwania, np. <i>On a choisi le dernier weekend d'avril pour aller à Cracovie. / Nous avons voulu passer trois jours au bord de la mer. / Nous avons fixé la date du départ, le 28 avril.</i> Podanie cyfrą daty lub liczby uczestników wyjazdu nie wystarczy do realizacji polecenia, np. <i>On voulait partir 1.05.2018. On est partis à 5.</i> („nie odniósł się”) Data lub liczba uczestników wyjazdu (zapis cyfrą) mogą być elementem rozwinięcia pod warunkiem, że został zrealizowany element kluczowy polecenia, np. <i>On a décidé d'aller à 5 à Cracovie et de prendre le train.</i> Nazwy własne w języku innym, niż zdawany, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>On voulait aller au bord de Bachotek.</i> („nie odniósł się”) ALE <i>On voulait aller au bord du lac Bachotek.</i> („odniósł się”). Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający: • nie podaje żadnych informacji na temat planowanego wyjazdu, np. <i>Partir ensemble, c'est génial.</i> • informuje o wyjeździe innych osób (nie jest to wspólny wyjazd ze zdającym), np. <i>Ma sœur est allée à Paris pour quelques jours.</i>		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Nous sommes partis. On voulait partir. J'ai acheté des billets.	Nous avons décidé d'aller à la mer. Nous voulions passer deux jours à la montagne. On a choisi le train.	Nous avons décidé d'aller à la mer pour bronzer et faire de la planche à voile. On a choisi lundi parce qu'il y a moins de touristes à la plage.

- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- wspomina o swoim spóźnieniu na miejsce zbiórki, nie podając żadnego powodu spóźnienia, np. *Malheureusement, je suis arrivé en retard à notre rencontre à la gare. / Le rendez-vous a été à 10h et moi, je suis arrivé à 10h30. / Je suis arrivé trop tard à l'aéroport, mes amis n'étaient plus là. / Quand je suis arrivé à notre rendez-vous, il n'y avait plus personne.* LUB
- wyjaśnia przyczynę **spóźnienia**, np.
 - podaje/opisuje czynność własną lub innej osoby, która uniemożliwiła mu punktualne przybycie na zbiórkę, np. *Mon père a trop longtemps cherché où garer. / J'ai cherché mon portable et je suis sorti trop tard de la maison. / Je ne pouvais pas trouver mes clés de la maison. / J'ai raté mon bus et j'ai dû attendre le suivant. / J'ai dû promener mon chien avant le départ.* LUB
 - opisuje wydarzenie, które stało się przyczyną spóźnienia, np. *Il y avait un accident/un embouteillage.* LUB
 - podaje obiektywny lub subiektywny powód spóźnienia się, np. *Il y a des travaux à l'aéroport et je me suis perdu. / À la gare, la porte d'entrée était fermée.*

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (car, parce que), gdy z kontekstu nie wynika powód spóźnienia na miejsce zbiórki, np. *J'ai pris le bus.* („nie odniósł się”), *Je suis venu en retard parce que j'ai pris le bus.* („odniósł się”)

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (wspomnienie o spóźnieniu i przedstawienie powodu tego spóźnienia) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np.

- wspomina ogólnie o spóźnianiu się na spotkanie, np. *Je n'aime pas être en retard.*
- informuje o spóźnieniu innych osób, np. *L'ami de Paul a raté son train.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Je suis venu à 10h. Mes copains ont pris le train. Le train était en retard.	J'ai été en retard. Le jour précédent, je me suis couché trop tard. J'ai oublié l'heure du rendez-vous.	Je suis venu en retard. Hier, je me suis couché trop tard et je n'ai pas entendu le réveil. Quand j'allais à la gare, le bus est tombé en panne et j'ai dû attendre un autre bus, alors j'ai été en retard. Mon copain a téléphoné et il m'a parlé pendant dix minutes, c'est pourquoi je suis arrivé trop tard à la gare.

- **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**

7.7. Zdający wyraża emocje [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do swojej reakcji po przybyciu na miejsce spotkania:

- opisuje/nazywa swoje uczucia/emocje/odczucia; wymagane jest przynajmniej jedno określenie emocji – negatywnych lub pozytywnych, np. *J'étais déçu / triste / en colère / furieux / désolé / malheureux / accablé / content / énervé / stressé*. LUB
- określa/opisuje swoje zachowanie, czynności, reakcje; działania związane z emocjami mogą być elementem rozwinięcia pod warunkiem, że jest zrealizowany element kluczowy tj. nazwanie emocji, np. *J'étais triste et j'ai pleuré de colère*.

J'ai tapé l'arrêt de bus ! – N (samo działanie)

J'ai tapé l'arrêt de bus car j'étais furieux. – O

J'ai donné un coup de pied à la valise. – N (samo działanie)

J'ai donné un coup de pied à la valise, je me sentais malheureux. – O

J'ai donné un coup de pied à la valise, je me sentais malheureux, je ne savais pas quoi faire. – R

J'ai crié. – N

J'ai crié de colère. – O

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- pisze o odczuciach/zachowaniu innych osób, np. *Les gens m'ont regardé étonnés*.
- nie wyraża swoich emocji, np. *Je ne savais pas quoi faire*.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
J'étais seul.	J'ai été déçu.	J'ai été déçu et énervé, alors, j'ai téléphoné à mon copain Paul.
J'avais mal.	C'était un cauchemar pour moi.	C'était un cauchemar pour moi. J'ai décidé de rentrer vite à la maison.
Mes copains ont été déçus.	J'ai pleuré de tristesse.	J'étais triste, je me suis assis sur un banc et j'ai appelé mes amis.
Je suis rentré chez moi.		

- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

5.8. Zdający opisuje intencje [...] i plany na przyszłość.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający

- opisuje/określa czynności, które będzie wykonywał / przedstawia zasady, których będzie przestrzegał, aby uniknąć spóźnień w przyszłości, np. *Je ferai la valise un jour avant. / Avant chaque départ, je dirai à ma mère de me réveiller. / Je préparerai tous les documents bien en avance. / Je sortirai de la maison deux heures plus tôt. / La prochaine fois, je prendrai le métro, comme ça, j'éviterai les embouteillages. / À partir de ce jour-là / d'aujourd'hui, je vais vérifier l'horaire des bus avant le départ.*
- wymienia czynności, których nie będzie wykonywał / których będzie unikał, np. *Je ne vais pas lire tard la nuit. / J'éviterai de surfer sur internet jusqu'à minuit.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie wyjaśnia, w jaki sposób zamierza uniknąć spóźnienia w przyszłości, np. *Je n'aime pas faire attendre les autres.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Je me suis levé plus tôt. Ce sera difficile. Plus jamais je ne ferai pas une erreur comme cela.	Je dois me lever plus tôt. Il faudra tout préparer avant. Je partirai dix minutes plus tôt.	Je dois me lever plus tôt et sortir plus tôt de la maison pour ne pas manquer le bus. Il faudra tout préparer avant et ne pas chercher mes affaires le matin. Je demanderai à maman de me réveiller et je partirai un peu plus tôt que d'habitude.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac absolwentów. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Salut Pauline,
Je voudrais te raconter ce qui m'est arrivé !
C'était notre destination.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływania się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania. (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu)
- Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
 2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
- **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Le bus avait des problèmes.
Le bus est tombé en panne. – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gzać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *svp*, *bcp*, *dsl* („*désolé*”), *NP* (*no problem, pas de problème*), należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série „M jak miłość”*, *livre „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *la rue* (2 słowa), *chez le docteur* (3 słowa), 1780 (1 słowo), le 10.01.2017 (2 słowa), le 10 janvier 2017 (4 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - słowa łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, le *XXe siècle* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 4 słowa.